

(RES)

(Retrats En Silenci)

A la meva família, la real i l'escollida.
Al silenci.

Els **Retrats En Silenci (RES)** han estat una experiència d'immersió en el moment present i de connexió humana profunda.

Durant 20 minuts, 50 persones es van mostrar, valentes i generoses, davant meu, la càmera i els flaixos. Sense paraules. Sense contacte. Només amb la mirada, la presència i totes les emocions permeses.

Els RES es van realitzar el 13 i 14 de gener del 2020 a un estudi fotogràfic del Poblenou. L'experiència estava oberta a persones d'entre 7 i 120 anys d'edat.

La mecànica era la següent: la persona entrava a l'hora que li tocava, molt puntualment. Es col·locava a una marca groga que hi havia al terra i jo activava un cronòmetre. Durant un minut i mig, ens miràvem als ulls. Quan el cronòmetre senyalava el final del minut i mig, jo agafava la càmera i començava la sessió fotogràfica, durant la qual no podia donar cap indicació i la persona tampoc podia verbalitzar res. La única indicació era no moure's massa de la marca groga.

Van fer acte de presència: la tos incòmode, el mirar el rellotge de tant en tant, els ulls que escruten tots els racons de l'estudi, el plor, la ràbia, la joia, la calma, la por, la curiositat, la desconfiança, la confiança, la tendresa, la sensualitat, la provocació, el joc...
Vulnerabilitat versus màscara.

Un segon despertador indicava el final de la sessió fotogràfica i inaugurava un nou minut i mig de mirada als ulls, ja de comiat. Aquests últims moments eren, en el 99'9% dels casos, abismalment diferents dels inicials. Més còmodes, més relaxats. Per part meua, encara més plens d'agraïment cap a aquella persona que tenia davant.

La idea de fer aquest projecte va néixer de l'interès pel silenci, la meditació i pels exercicis de mirada als ulls, en silenci, entre persones. En sentir tot el que es mou quan ens mirem em vaig començar a preguntar com seria sentir-se mirat i immortalitzat per una càmera, en silenci.

Crec amb fermesa que la cruesa del RES té, sens dubte, un **efecte terapèutic d'acceptació del propi cos, de la pròpia imatge i dels propis sentiments i emocions**. En una era de pantalles, de recerca d'aprovació via *likes*, d'hiperactivitat, de *ser* mitjançant el *fer*... parar 20 minuts en silenci, respirar, deixar-se mirar i retratar amb el que sorgeixi és un bany d'autoconeixement i una porta a la connexió amb un/a mateix/a.

No només som el que fem però això és el que faig

Em dic Berta Alarcó(n) i vaig néixer a Barcelona a finals de l'any 1981. Llicenciada en Periodisme per la UAB (Universitat Autònoma de Barcelona) entre el 1999 i el 2004, vaig fer l'especialització de fotoperiodisme.

Vaig seguir formant-me en fotografia al rotatiu argentí *Página 12* i estudiant fotografia analògica avançada al Fotoclub Buenos Aires. Arran d'aquella època de joventut i viatges en solitari vaig fer dues exposicions: *Del norte y su vuelta* (fotografies del Nord de l'Argentina) i *Bolívia, fotos robadas* (fotografies de Bolívia).

Treballo i/o he treballat com a fotògrafa per L'Auditori, revista *Art Gallery Guide*, Cooperativa Connectats, mitjà de comunicació *Crític*, Federació d'Associacions Catalanes de Pares i Persones Sordes (ACAPPS), Fundació ACE, Moritz, revista *Barcelona Educació*, revista *Enderrock*, *Público*, revista *Mundo Hispano*, revista *Fotomundo*, revista *Sur Capitalino*. També he treballat en el món del cinema fent foto fixe, i actualment treballo com a retratista per empreses i particulars (retrats, músics, dones embarassades, esdeveniments, etc).

La meua última obra fotogràfica ha estat *Dones Desig* (2016), una reflexió entorn a la dona com a subjecte de desig. Les emocions també tenen un paper cabdal en aquesta obra. Es tracta de dones que cavalquen les seves emocions i viuen els seus desitjos: diversos, contradictoris, destructius, generadors de vida i d'alegria.

Agraïments

Agraeixo infinitament a totes les persones que heu format part del RES. Gràcies per haver-hi cregut, per haver-vos entusiasmat, per haver-ne fet difusió, per haver-vos apuntat, per venir a l'hora, per entregar-vos a l'experiència, per haver-ho fet vostre. Ha estat gràcies a vosaltres que aquest projecte ha estat possible i ha tingut sentit.

Persones participants en el projecte

(per ordre d'aparició)

Raquel Alarcón Marín
Francisco Baglietto Muschietti
Míriam Alfaro Hurtado
Javier Gallego Llorente
Laura Pla Aumatell
Jesús Hita Hidalgo
Mai Marini
Roger Tartera Salvatierra
Marta Roca Aldomà
Vincenzo Villani
Carina Bellver Fernández
Miquel Ruiz Ferrer
Carolina Expósito Contreras
Eduard Corbella
Sarah Anglada Vergés
Ana Yanini
Júlia Padullés Mas
Massimo Casalegno Lazzarotto
Berta Uriol Jané
Marc Alarcó Ronquillo
Irene de la Herran Marzo
Ana Ellina
Paula Petterson Maggel
Joan Tartera
Magda Cerulla

Dani Arredondo Sánchez
Esther López Martín
Marta Ruiz Amenós
Clara Merino Alemany
Yolanda Delgado Alcántara
Marta Bordas Eddy
Neus Salvatierra
Cèlia Navarro
Toni Mira Martínez
Sara Sanchís Rodríguez
Ana Bernal Morales
Josep M. Sobrepere Profitós
Cristina Costa Santolaria
Eugenia Espinosa Maurer
Núria Sordé
Dolors Bedos Bueno
Nani Hidalgo Villaroya
Yolanda Lledó de los Bueis
Marta Vila Ferrés
Aina de Gispert Cervelló
Camil Ungureanu
Laetitia Casano
Carlos Tisaire Ventura
Teresa Beltran Olivé
Toni Viñals Matas

Aquest fotollibre s'ha editat i imprès a Barcelona
a finals del mes de març de 2020

Es publiquen 50 exemplars numerats i signats per l'autora:

/50

Projecte i fotografies

Berta Alarcón

bertailacamera.com

accentobert.cat

Disseny

Líniafina

liniafina.cat

Estudi de fotografia

Pere Ferrer

pereferrer.net

Acollida i acompanyament

durant les sessions

Núria Sordé

nuriasorde.com

Tots els drets reservats:

© Berta Alarcón, 2020

Cap contingut d'aquesta obra pot ser reproduït
o copiat sense el permís de l'autora.

(Retrats En Silenci)